

For meget skov og for lidt litteratur: Stine Ellerbæks debutroman er fuld af sympatiske strøtanker

"Udover selve titlen på romanen, "En skov at fare vild i", bliver enhver gåtur, svampejagt eller blot tanken om at tage alene i skoven, som hun ofte gør, opslidende for mig som læser," skriver Isabella Miehe-Renard om Stine Ellerbæks debutroman. Foto: Lizette Kabré.

Isabella Miehe-Renard

22.09.2024

BØGER // ANMELDELSE – Jeg gætter på, at forfatteren Stine Ellerbæks mange strøtanker i debutromanen *En skov at fare vild i* dukker op i form af portrætinterviews i forskellige dameblade. De er sympatiske, men blot strøtanker og ikke rigtig litteratur, skriver Isabella Miehe-Renard.

En skov at fare vild i

Forfatter: Stine Ellerbæk

Forlag: Gutkind

Udkom d. 19. september 2024.

Jeg ved ikke helt, hvorfor jeg har lyst til at indlede med at kalde Stine Ellerbæks debutroman, *En skov at fare vild i*, for sympatisk. Kan en bog af ord og

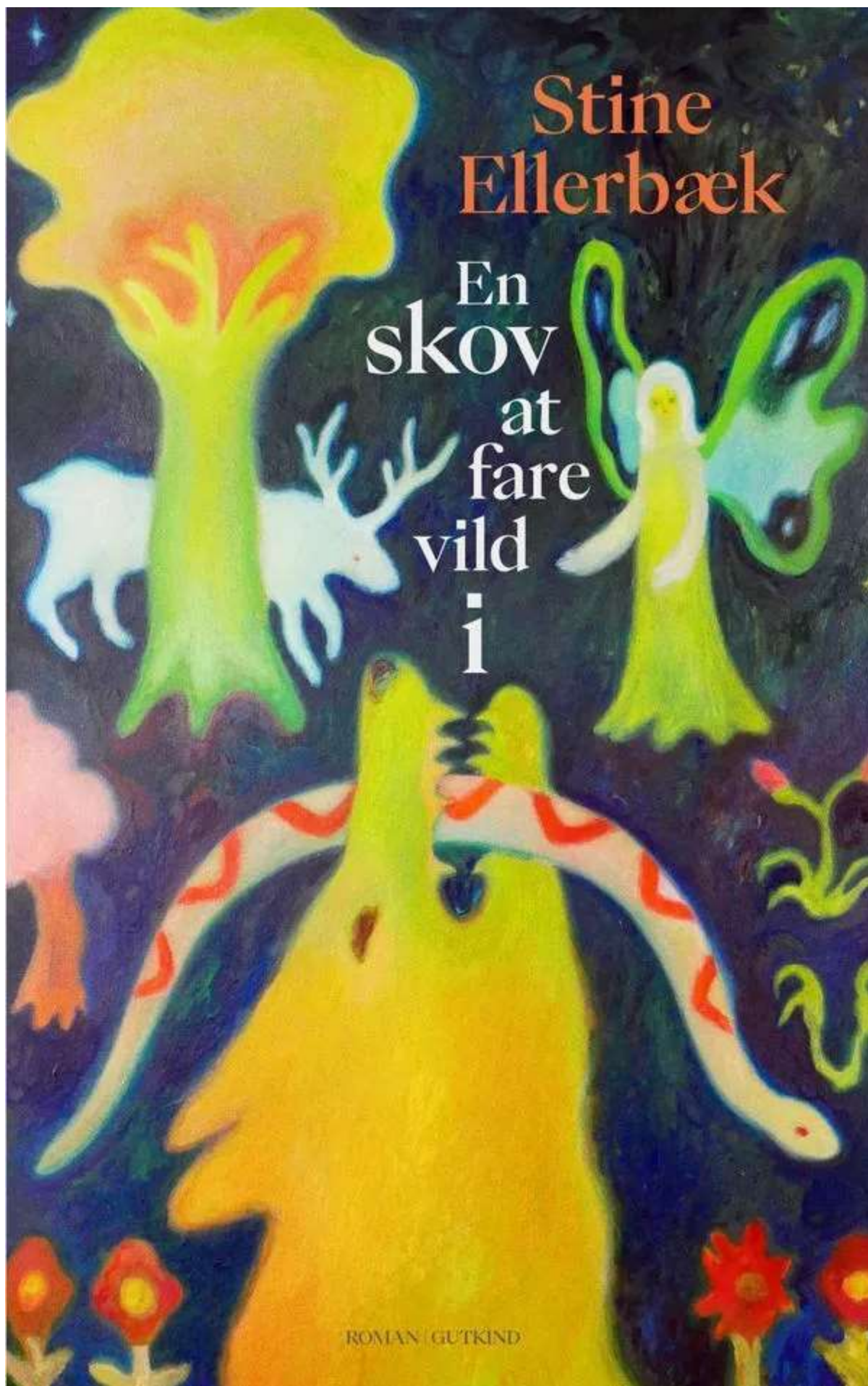
sammenhæftede sider overhovedet være det? Det er et eller andet med, at *intentionen* er så ren og og jegfortælleren så uskyldigt *søgende*.

Gid Stine Ellerbæks mange noter, som vi hører, hun løbende skrev ned på sin telefon i disse 3-4 års livsforløb, hvor fortællingen udspiller sig, var forblevet en dagbog.

Ikke at stoffet er for privat, nærmest det modsatte, tænkte jeg undervejs. Heller ikke halvvejs inde i romanen griber jeg, da utroskab, svigt og et muligt brud mellem parret beskrives. (Jeg tog mig i at savne Bergmans gamle hudløse tv-serie *Scener fra et ægteskab* (1978) eller f.eks. Rachel Cusks intense roman *Efterskælv*, 2021).

Stine Ellerbæks autofiktion

Hovedpersonerne i *En skov at fare vild i* er et ægtepar tæt på de fyrre med to små børn. Parret hedder Stine og Simon, som de også gør i virkeligheden. De flytter fra Frederiksberg helt op til Thy i et landsbyfællesskab ved Vesterhavet og ender efter to år tilbage i Østdanmark i Dragør. Som de også har gjort i virkeligheden. Især Stine savner ro til fordybelse. Manden i parforholdet er en berømt musiker og entertainer, det er han også i virkeligheden, med efternavnet Kvamm. Ikke at det har særlig betydning i fortællingen.

Dog et citat her om hustruens oplevelse af den konstante fandyrkelse:

“Jeg vogter over Simon, når folk bliver for grådige, når de taler ham ned eller vil have et billede for meget. Det irriterer mig, når de jagter ham som et trofæ, når de behandler ham som en ting.”

Men når han står på en scene:

“Det rører mig, at han rører dem, og det rører mig, at de hylder ham.”

Forlaget betegner fortællingen som “en livskrise og den evige jagt efter mening”. Stine drømmer om et skift, om et nyt liv som kernefamilie, om mere tid til at prøve at skrive en bog ”i poetisk ensomhed” og ikke mindst “om at fare vild i en skov”. Og vi medrejsende på hendes personlige rejse får – i den grad – refleksioner om hendes konstante tvivl, savn og søgen. I mine øjne dog uden et *litterært touch*. Jeg er stadig i tvivl om, hvorfor bogen præsenteres som en skønlitterær debut og ikke et stykke autofiktion.

“Jeg spoiler ikke ved at fortælle, at parret efter lang krise “finder en vej tilbage igen”

Måske for at give plads til de indsatte (ikke-faktabårne) afsnit flere steder om Stines møde med naturen. Oftest beskrevet i billedsprog:

“Rosa, orange og violette farver flyder som olie på havets glas, og alting driver så langsomt, så blødt, ind i den sirupsdryppende solnedgang.”

“Lige så meget horisontens linje kan berolige mig, lige så meget kan den begrænse mig.” Eller: “Hvad er bedre end en sten til at binde mig til jorden, til at berolige?”.

Vinden bliver kaldt for “den selvoptagede tromler”.

Og her endnu en, der (desværre) ikke tænder ens fantasi, eller river læseren følelsesmæssigt ind via sproget: “Tilfældigheder er som hvide sten i skoven, spor vi følger, og som lyser op og giver begivenhederne i vores liv den mening, vi hungrer efter.” Tilfældigheder som hvide sten i skoven?

Jeg fremhæver Ellerbæks naturcitater, for dem er der mange af. Udover selve titlen på romanen bliver enhver gåtur, svampejagt eller blot tanken om at tage alene i skoven, som hun ofte gør, opslidende for mig som læser. Forfatteren udtømmer symbolikken med sine gentagelser og nye skoverkendelser. Sent i bogen gør hendes Simon dog opmærksom på det, at hendes skovmetaforer tager overhånd. Tak til Simon!

Romanen, det nye landliv skulle give tid til, bliver ikke til noget. Og dog, måske er det denne her, der udgives nu?

I hvert fald strammer alt til i deres dagligdag, da Simon indrømmer, at han er forelsket i en anden kvinde og vil flytte væk og mærke efter. Her får bogen/notaterne undervejs lidt mere dramatisk nerve. Stines chok, smerte, raseri og jalousi. En parterapeut, der foreslår Stine at banke et sammenrullet håndklæde hårdt ned i gulvet. Gå væk, vrede, gå væk.

Til deres bryllup ville Simon ikke give hende en bryllupsring, nu drømmer hun om natten om en ukendt tom æske, som dukker op i drømmen.

“Nogle gange bliver man såret over ting, man ikke tror, betyder noget”, lyder konklusionen. Og: “Da jeg endelig for vild, blev jeg væk.” Og: “Jeg har mistet grebet om min livsfortælling. Nye sandheder er plottet ind som punkter i historien.”

Jeg spoiler ikke ved at fortælle, at parret efter lang krise “finder en vej tilbage igen”. Det fremhæves i pressemeddelelsen. Det er jeg glad for på parrets og børnenes vegne. Nu i Dragør.

Jeg gætter på, at forfatterens mange strøtanker dukker op i form af portrætinterviews i de forskellige dameblade. Som sagt er de sympatiske. Men strøtanker er det.

Klik dig videre til mange flere boganmeldelser [lige her](#).

gutkind

stine ellerbæk

Isabella Miehe-Renard

Isabella Miehe-Renard er journalist og forfatter. Hun er tidligere studievært på Kanal 2, TV2, DR1 og DR2. Hun bor i kollektiv i Halsnæs og trives udenfor rampelyset. Tæt på hav og fjord og Danmarks største sø.

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend